

UITSpraak

SGIM 2018 - 005

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg;

Inzake

De geschilprocedure van

de heer **A**, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen

zorgaanbieder **C**, hierna te noemen 'verweerder'.

Verweerder is aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klager heeft middels indiening van het geschilformulier, dat door hem op 5 februari 2018 is ondertekend, het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier tevens op 5 februari 2018 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 5 februari 2018 ontvangen.
3. Namens verweerder heeft dr. D op 20 april 2018 het verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 18 mei 2018.
5. De hoorzitting heeft op 18 mei 2018 plaatsgevonden te Bunnik. Klager is ter zitting verschenen. Verweerder is ter zitting verschenen en aldaar vertegenwoordigd door de heer dr. D.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder en aldaar werkzame behandelaren tandheelkundige behandelingen onvolledig hebben geregistreerd en voorts tandheelkundig onzorgvuldig hebben gehandeld door, na een wortelkanaalbehandeling te hebben uitgevoerd, een ongeschikte tijdelijke vulling bij klager te hebben aangebracht hetgeen zou hebben geleid tot het ontstaan van een verticale barst in de kies van klager en uiteindelijk tot het trekken van de betreffende kies.

Aldus zou door het handelen van verweerder, zo stelt klager tevens, schade zijn ontstaan.

Klager voert aan dat hij reeds enkele jaren hevige pijn aan zijn kies, element 47, ondervond bij invloed van warmte, koude of druk. In maart 2017 is uiteindelijk, pas na aandringen van klager, een wortelkanaalbehandeling uitgevoerd. Volgens klager werd gedurende deze behandeling door de behandelaren geen enkele feedback aan hem gegeven. Direct na de behandeling werd bij klager een tijdelijke vulling aangebracht, waarna de afspraak werd gemaakt dat binnen twee weken na de behandeling de tijdelijke vulling door een permanente vulling zou worden vervangen.

Eén week na de behandeling voelde klager, naar eigen zeggen, dat het mis was en heeft hij zich met spoed opnieuw tot verweerder gewend. Op dat moment bleek dat sprake was van een totale breuk in de kies, waardoor de volgens klager verder gezonde kies getrokken moest worden. Klager heeft de daaropvolgende weken bijzonder veel pijn ondervonden. Klager is van mening dat door verweerder gebruik is gemaakt van een ongeschikte tijdelijke vulling, waardoor uiteindelijk schade aan zijn kies is ontstaan. Ter zitting heeft klager daarover nog verklaard dat de barst in de kies volgens hem is ontstaan nadat hij op iets hards had gekauwd. Klager geeft aan van mening te zijn dat bij tijdige en professionele behandeling door de bij zorgaanbieder C werkzame tandartsen, het verlies van de kies had kunnen worden voorkomen.

Voorts verwijt klager verweerder dat door hem geen compleet en integer opgebouwd patiëntendossier is bijgehouden, althans niet op zijn verzoek aan hem is verstrekt.

Klager verlangt een uitspraak over de gegrondheid van het geschil. Klager vordert voorts vergoeding van de schade die hij stelt te hebben geleden als gevolg van het handelen van verweerder. Het bedrag dat gevorderd wordt bedraagt € 10.600,-.

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer.

Verweerder geeft te kennen dat volgens hem lege artis (naar de regelen der kunst) is gehandeld, dat de tandheelkundige behandeling van de kies van klager de juiste is geweest en dat het verloren gaan van de kies niet aan verweerder te wijten is.

Verweerder voert aan dat in maart 2017 bij klager een wortelkanaalontsteking is geconstateerd, welke is behandeld door middel van een initiële wortelkanaalbehandeling (endostart). Na de behandeling is een tijdelijke vulling aangebracht, die later – als duidelijk zou zijn dat alles goed was gegaan en geen nadere behandeling meer nodig zou zijn – vervangen zou worden door een definitieve vulling. Volgens verweerder is de kies in de tussenliggende periode, vóór het aanbrengen van de definitieve vulling, zwakker dan gebruikelijk. Klager heeft, zo geeft verweerder aan, de pech 'op iets hards' te hebben gebeten, hetgeen klager de behandelend tandarts zou hebben medegedeeld nadat hij zich opnieuw bij verweerder had gemeld. Naar zeggen van verweerder werd op dat moment bij klager een verticale barst in element 47 geconstateerd. Een element met een dergelijke fractuur is niet te behouden of te behandelen, waardoor een extractie onvermijdelijk was. Verweerder concludeert dan ook dat door pech en wellicht het feit dat klager een 'knarser' is, de kies verloren is gegaan.

Daar verweerder dat niet kan worden verweten, dient de klacht volgens verweerder ongegrond te worden verklaard, ook ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding.

Ten aanzien van het patiëntendossier heeft verweerder ter zitting nog verklaard dat bij verweerder de stellige indruk is ontstaan dat in plaats van het volledige patiëntendossier, slechts een beperkte samenvatting van het patiëntendossier aan klager is toegezonden. Daarvoor heeft verweerder zijn verontschuldigen aan klager aangeboden en toegezegd het volledige patiëntendossier zo spoedig mogelijk op veilige wijze alsnog aan klager te willen verstrekken.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten.

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van verweerder zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat klager, die reeds lange tijd patiënt geweest is van verweerder, zich in 2017 tot verweerder heeft gewend na klachten aan element 47 bij onder meer kou, warmte of druk. In maart 2017 is bij klager een ontsteking geconstateerd en een wortelkanaalbehandeling uitgevoerd waarna, zo overweegt de Geschilleninstantie Mondzorg op basis van het dossier en het verhandelde tijdens de hoorzitting, bij klager een tijdelijke vulling is aangebracht die later vervangen zou worden door een permanente vulling. Tussen partijen staat vast dat na het aanbrengen van de tijdelijke vulling een barst in element 47 is ontstaan, vermoedelijk door het bijten door klager 'op iets hards'. Dientengevolge is de betreffende kies getrokken.

Ten aanzien van het patiëntendossier heeft verweerder te kennen gegeven dat in plaats van het volledige patiëntendossier, slechts een beperkte samenvatting van het patiëntendossier aan klager is toegezonden. Ter zitting heeft De Geschilleninstantie Mondzorg partijen voorgesteld behandeling van het geschil aan te houden, om klager in de gelegenheid te stellen alsnog het volledige patiëntendossier te bestuderen. Nadat klager heeft aangegeven daarvan geen gebruik te willen maken, heeft verweerder toegezegd na afloop van de behandeling ter zitting het volledige patiëntendossier zo spoedig mogelijk op veilige wijze alsnog aan klager te verstrekken.

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt als volgt.

De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat aan het dossier en het verhandelde tijdens de hoorzitting op 18 mei 2018 niet kan worden ontleend dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, in de zin dat hij is getreden buiten de grenzen wat redelijkerwijs van hem kon worden gevergd in de gegeven omstandigheden.

Gelet op het hiervoor overwogene, waaronder het feit dat klager heeft erkend dat de verticale barst in element 47 is ontstaan nadat hij 'op iets hards' had gebeten, overweegt de Geschilleninstantie Mondzorg dat sprake is van een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Naar het oordeel van de Geschilleninstantie Mondzorg kan, op basis van het dossier en hetgeen klager voorts heeft gesteld, het verloren gaan van element 47 verweerder niet worden verweten. Uit niets is de Geschilleninstantie Mondzorg voorts gebleken dat van een ondeugdelijke tijdelijke vulling gebruik is gemaakt.

De klacht is ongegrond en moet derhalve worden afgewezen. Nu de klacht op inhoudelijke gronden is afgewezen, is toewijzing van de gevorderde schadevergoeding niet aan de orde.

Aangezien verweerder te kennen heeft gegeven dat in plaats van het volledige patiëntendossier, slechts een beperkte samenvatting van het patiëntendossier aan klager is toegezonden en de klacht van klager mede aan de hand van het onvolledige patiëntendossier is ingericht, acht de Geschilleninstantie Mondzorg termen aanwezig om het door klager betaalde bedrag aan griffierecht door verweerder aan hem te laten vergoeden.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klacht ongegrond is;
- het door klager betaalde bedrag aan griffierecht door verweerder aan klager zal worden vergoed;

Aldus uitgebracht door:
Geschilleninstantie Mondzorg
18 mei 2018